

SILVIAS LANGE REISE TIL TEMPELET

Av Lucy Stevenson Ewell

Kirkens tidsskrifter
(Basert på en sann historie)

Spania er et spanskta- lende land i Vest-Europa.

I dag er det et tempel i Madrid, i Spanias hovedstad.

Spania dyrker mer oliven enn noe annet land i verden.

Silvia spratt inn i Primær-rommet og satte seg. Hun følte alltid godt i Primær.

Søster Rioja holdt opp et bilde av tempelet. "I tempelet kan vi bli beseglet til vår familie." Det betyr at vi kan være sammen med dem for evig hvis vi følger Guds bud," sa hun.

Silvia rakte opp hånden. "Jeg skal til tempelet om noen dager for å bli beseglet til familien min! Jeg gleder meg sånn," sa hun.

Søster Rioja smilte. "Det vil bli en lang kjøretur for deg! Men jeg vet at det vil være verdt det."

Det var ikke noe tempel i Spania, der Silvias familie bodde. Så de måtte kjøre hele veien til tempelet i Sveits. Det ville ta to dager!

Tirsdag formiddag våknet Silvia tidlig. Hun hjalp foreldrene sine med å pakke bilen. Det var på tide å kjøre til tempelet.

I bilen prøvde Silvia å komme overens med sin søster og lillebror. De spilte spill og sang sanger. Papá spilte et opptak av klassisk spansk musikk mens de kjørte. Når hun ble sliten, kikket Silvia ut av vinduet. Hun så de grønne åsene rulle forbi helt til hun sovnet.

Den første dagen gikk. Det føltes som om kjøreturen aldri ville ta slutt. Men Silvia husket det søster Rioja hadde sagt. *Det vil være verdt det*, tenkte hun.

Etter nok en dag med kjøring fikk Silvia endelig se det hvite tempelspiret. "Der er det!" Hun pekte ut av vinduet. "Der er tempelet!"

Silvias lillebror klappet i hendene. Mamá tørket bort gledenestær. "Vi klarte det," sa Papá.

Inne i templet byttet Silvia og familien til hvite klær. En hyggelig tempelarbeider satt sammen med Silvia og søsknene hennes. Så tok hun dem med til beseglingsrommet.

Lyset glitret fra en lysekrone. Mamá og Papá knelte ved et alter dekket med en myk blondeduk. De smilte.

Silvia var seks år gammel da foreldrene hennes ble døpt.

Hun hjalp til i Primær ved å hilse på og ønske barn velkommen når de kom.

I dag er Silvia beseglet til sin mann og tre barn.

Silvia visste at turen ville være verdt det.

Silvia, broren og søsteren hennes knelte ved siden av Mamá og Papá. Silvia så inn i de store speilene på veggene ved siden av dem. Speilbildet fortsatte i det uendelige. En varm følelse fylte hjertet hennes. Nå kunne familien hennes være beseglet sammen for evig.

Da det var på tide å dra hjem, stablet Silvia og familien seg inn i bilen igjen. De var noen av de første medlemmene av Kirken fra Spania som dro til tempelet, og det gjorde dem til pionerer!

Da de kjørte av gårde, så Silvia ut av vinduet en gang til. Templet glødet mot sommerhimmelen.

Hun gledet seg sånn til å komme tilbake til tempelet igjen en dag. ●

ILLUSTRASJONER: SAMMIE FRANCIS